

Meditacions: Divendres de la quarta setmana de Quaresma

Reflexió per meditar el divendres de la quarta setmana de Quaresma. Els temes proposats són: Crist va ser perseguit; l'exemple dels màrtirs; proximitat amb els que pateixen.

EN UN CERT MOMENT, el llibre de la Saviesa descriu la manera de pensar i d'actuar dels que anomena «impius». Possiblement eren jueus apòstates que, influïts per una manera de pensar materialista i

hedonista, havien abandonat la fe dels seus pares. L'autor sagrat els presenta com a homes que es lamenten pel sense sentit de l'existència i que, per això mateix, l'afronten amb entranyes de crueltat: es guien per la llei del més fort, maltracten els febles i els indefensos i, arrabassats per les seves passions, no suporten la rectitud del just.

«Posem un parany al just; ens fa nosa —diuen a la Sagrada Escripura— i és contrari a tot el que fem (...).

Assegura que té coneixement de Déu i es dona el nom de fill del Senyor. És una crítica vivent de les nostres idees, només de veure'l, ja se'ns fa insuportable, perquè la seva vida és diferent de la dels altres i té un comportament estrany» (Sa 2, 12-15). Aquesta descripció del «just» és un retrat dels profetes que trobem al llarg de la història de la salvació: homes elegits per Déu, fidels a la seva missió, que sovint van patir

rebuig i persecució dels poderosos, de vegades fins i tot la mort. Però aquella descripció compon, sobretot, el retrat de Jesucrist.

El Senyor fou perseguit des dels primers compassos de la seva predicació i, de manera cada cop més aferrissada, conforme feia miracles i era admirat pel poble. Van murmurar contra ell, li van llançar a sobre l'ombra del dubte, es van esforçar a estendre-li trampes dialèctiques. Però la reacció de Jesús és sorprenent: «Ni una queixa, ni una paraula de protesta. I tampoc quan, sense miraments, li arrenquen de la pell els vestits. Ara veig la meua insensatesa quan m'excuso, i dic tantes paraules vanes. Propòsit ferm: treballar i sofrir pel meu Senyor, en silenci»^[1].

DES DELS orígens i al llarg dels segles, la història de l'Església ha estat marcada per la persecució. A l'Església hi ha hagut molt heroisme, majoritàriament discret i ocult. Són molt nombrosos els cristians que, seguint les paraules de sant Pau, han vençut el mal amb el bé (cf. *Rm* 12, 21). I així segueix passant avui, quan tants germans nostres, en un nombre no tan reduït de països, segueixen arriscant les seves possibilitats professionals, la seva estabilitat, la seva llibertat o fins i tot la mateixa vida per ser fidels a Jesucrist. «Hi ha molts cristians que pateixen persecució a diverses parts del món, i hem d'esperar i resar perquè la seva tribulació s'aturi com més aviat millor. Són molts: els màrtirs d'avui són més que els màrtirs dels primers segles. Expressem a aquests germans i germanes la nostra proximitat: som un sol cos, i aquests cristians són els membres sagnants del cos de Crist que és l'Església»^[2].

Resem pels cristians perseguits. I, alhora, quant en podem aprendre! L'exemple de les seves vides, animades per la gràcia, ens ensenya de manera palesa què significa no posar límits a l'amor a Déu.

Recordar-los ens serveix també per a la nostra vida quotidiana, davant de les petites o grans coses en què volem manifestar el nostre amor. La seva herència és una herència de fidelitat a Jesucrist. Van trobar la força en la seva debilitat (cf. *Hb* 11, 34) perquè van mantenir la mirada fixa en Crist crucificat mentre estaven «en la soledat de les presons, les últimes hores després de la sentència de mort, les llargues nits d'espera d'una mà assassina imminent, al fred del camp de concentració, al dolor i al cansament de marxes insensates»^[3]. Ser cohereus de tants sants ens omple d'orgull. I alhora ens pot portar a demanar humilitat perquè l'Esperit

Sant ens ompli a nosaltres també de la seva fortalesa.

«JESÚS estarà en agonia fins a la fi del món: no cal dormir durant aquest temps»^[4]. Jesús, mort i ressuscitat per la nostra salvació, es manté en agonia en cada dona i en cada home que pateix, que pateix persecució, que és menyspreat o injustament incomprès. El cristià no pot ser indiferent al patiment de les persones. Algunes potser estan lluny físicament de nosaltres. Però potser d'altres són a prop. «Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (*Mt 25, 40*). Podem demanar al Senyor que aquestes paraules seves es mantinguin vives en nosaltres; que ens concedeixi un cor savi i sensible, capaç de percebre la necessitat i el patiment dels nostres germans, de

manera que estiguem disponibles per ajudar.

Aquests dies de Quaresma són propicis per contemplar la passió de Crist: Jesús menyspreat, torturat pels soldats, mirat amb indiferència per Pilat, abandonat pels seus deixebles, assotat amb fuets, portant la creu i morint-hi ple de mansuetud; tanmateix, «tots els seus gestos, i totes les seves paraules són d'amor, d'amor serè i fort»^[5]. Veure Jesús ens portarà a purificar a poc a poc la nostra mirada, de manera que sapiguem advertir els patiments de tantes persones, especialment dels que ens envolten, i tenir una compassió creativa que alleugi els altres.

Maria va romandre al costat del seu fill al peu de la creu. Va veure'n la mansuetud i paciència. Molt possiblement li va sentir dir aquelles paraules inoblidables: «Pare,

perdona'ls, que no saben el que fan» (Lc 23, 34). Podem acudir a la seva intercessió perquè ens ajudi a tots els cristians a vèncer el mal amb el bé: alguns estaran cridats a fer-ho en situacions doloroses i difícils; altres, en situacions més ordinàries. Que tots, contemplant Jesús a la creu, aprenguem a estimar el nostre proïsme amb misericòrdia i comprensió.

.....

[1] Sant Josepmaria, *Via Crucis*, X Estació, núm. 1.

[2] Francesc, Audiència, 29-IV-2020.

[3] Venerable François-Xavier Nguyễn Van Thuán, *Testigos de la esperanza*, p. 123.

[4] Blaise Pascal, *Pensaments*, n. 553.
Citat per Benet XVI, Audiència, 8-
IV-2009.

[5] Sant Josepmaria, *Via Crucis*, XI
Estació.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/meditation/
meditacions-divendres-de-la-quarta-
setmana-de-quaresma/](https://opusdei.org/ca-ad/meditation/meditacions-divendres-de-la-quarta-setmana-de-quaresma/) (24/03/2026)